

آقایان! عوض نشوید

عهدی نو در آستانه آغاز به کار مجلس نو

می‌شود. مجلس دهم نقد می‌شد چون بیش از مردم به کانون‌های ثروت و قدرت وابسته بود، ساده‌زیستی در آن جایی نداشت. اولویتش نه مطالبات مردم بلکه سهم‌خواهی جناحی بود و در یک کلام صدای مردم نبود. اگر قرار باشد مجلس یازدهم هم صدای مردم نباشد و دور جریان سرمایه خوش‌رقصی کند، به تندی نقد خواهد شد. یادم می‌آید وقتی در سال ۹۶ علیه احمدی‌نژاد و شوی عدالت‌خواهی‌اش مطلبی نوشته بودم یکی از ارادتمندان وفادار میرحسین موسوی فاتحانه و به طعنه گفت: «حالا بعد از هشت سال به حرف مهندس رسیدی؟! دیدی مرحوم هاشمی و میرحسین از همه‌تان با بصیرت‌تر بود؟» به او گفتم می‌دانی چرا من امروز منتقد احمدی‌نژاد شده‌ام؟ چون او الان بیش از هرکس دیگر شبیه هاشمی و موسوی سال ۸۸ شده! همان قدر نفرت‌انگیز! سال ۹۶ معیارها عوض نشده، آدم‌ها عوض شده‌اند، عوضی شده‌اند. حالا هم در سال ۹۹ ماجرا همان ماجرای سال‌های ۸۸ و ۹۶ است. معیارها ثابت است؛ این آدم‌ها هستند که باید مواظب باشند عوض نشوند، عوضی نشوند!

باشد. لازم است که در همین نقطه آغاز مجلس نو، ما هم با خود عهد ببندیم. عهد ببندیم که در قضاوت‌هایمان بین زاکانی و محمود صادقی فرق نگذاریم. عهد ببندیم که با همان مبنایی که لاریجانی را نقد می‌کردیم، قالیباف را هم نقد کنیم. عهد ببندیم که در مطالبه‌گری علی‌مطهری و آقاتهرانی برایمان تفاوتی نداشته باشند. عهد ببندیم که معیار و مبنای قضاوت‌هایمان نه خط‌کشی‌های چپ و راست بلکه اصول و ارزش‌های انقلاب باشد. ممکن است مجلس یازدهم زمین تا آسمان با مجلس دهم تفاوت داشته باشد اما روش مواجهه ما با این دو مجلس تفاوتی نخواهد داشت. مجلس

جبهه انقلاب از دو جهت بسیار خطرناک است؛ خطری از سوی جامعه و خطری دیگر از سوی فعالان جبهه انقلاب. خطر اول آن است که عملکرد نامناسب احتمالی مجلس یازدهم، از سوی جامعه به حساب کل «جبهه انقلاب» گذاشته شود که البته این امری اجتناب‌ناپذیر است چرا که همیشه حامل شعار می‌تواند با عملکردش شعار را نابود کند. دقیقاً به همین خاطر است که نباید گذاشت هرکس و ناکس پرچمدار شعارهای اساسی انقلاب شود؛ نباید گذاشت تخفیف‌بگیرهای شورای شهر و مسئول دفترهای سفارش‌شده، علم‌دار شعارهای انقلابی شوند. و اما خطر دوم؛ خطر دوم از سوی جبهه انقلاب و جریان حزب الله

شاید فقط کرونا می‌توانست تلخی مشارکت حداقلی مردم در انتخابات مجلس و افتضاح لیست‌بندی‌های قبیله‌ای چپ و راست در زمستان ۹۸ را به حاشیه ببرد. دوم اسفندماه سال گذشته روز مهمی بود. روزی مهم و تلخ. تجربه‌ی عملی حذف بی‌سر و صدای «جمهور» از جمهوری اسلامی با لعا بی از ادا و اطوارهای به اصطلاح مردم‌سالارانه. حالا اما نزدیک به سه ماه از آن روزها گذشته است. حالا دیگر نه جبهه‌ی فلان، وجود خارجی دارد و نه ائتلافی بهم‌ان. خرها از پل گذشته و دکان‌ها بسته شده تا ۱۴۰۰. مجلس نو اما در آغاز راه است؛ مجلسی که از گذرگاه لجنزاری که پیش‌تر شرح‌اش گفته شد، عبور کرد و حالا در آستانه شروع کار است. مجلسی که اصولگرا یا به عبارت بهتر نواصولگراست و بخش اعظمی از نمایندگانش عنوان «نیروهایی جبهه انقلاب» را یدک می‌کشند و خب الحق والانصاف تعدادی از آن‌ها هم به حق لایق این عنوان هستند و خب تعداد قابل توجهی هم به هیچ وجه لایقش نیستند! با این حال اما انتصاب عمده نمایندگان مجلس یازدهم به

■ مجلس دهم را نقد می‌کردیم نه به خاطر بازی‌های سیاسی چپ و راست بلکه به خاطر زیر پا گذاشتن ارزش‌هایی که از مشروطه تا به امروز دارد برایش خون هزینه می‌شود؛ آن را نقد می‌کردیم چون ساده‌زیستی در آن جایی نداشت. اولویتش نه مطالبات مردم بلکه سهم‌خواهی جناحی بود و در یک کلام صدای مردم نبود. اگر قرار باشد مجلس یازدهم هم صدای مردم نباشد و دورجریان سرمایه خوش‌رقصی کند، به تندی نقد خواهد شد. ■

دهم را نقد می‌کردیم نه به خاطر بازی‌های سیاسی چپ و راست بلکه به خاطر زیر پا گذاشتن ارزش‌هایی که از مشروطه تا به امروز دارد برایش خون هزینه

است؛ خطر افتادن در سراسیمگی توجیه‌گری! خطر اینکه ما هم مثل لیست‌بندها، قبیله‌ای رفتار کنیم و معیارمان برای قضاوت و مطالبه‌گری، حزب و دسته و گروه

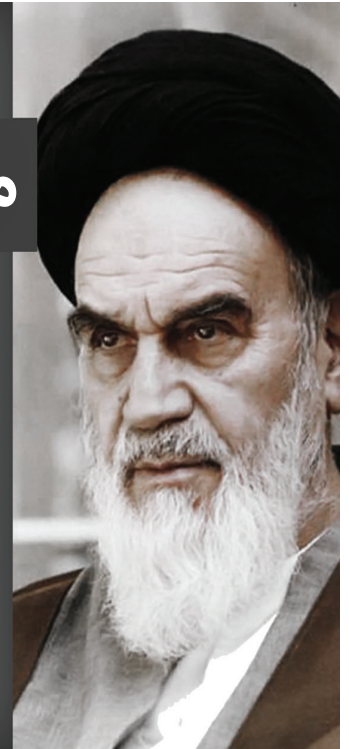
۹۹ امام فمینی

مجلس در جهت رفاه مستضعفین باشد!

طرح‌ها و پیشنهادهایی که مربوط به عمران و رفاه حال ملت خصوصاً مستضعفین است انقلابی و با سرعت تصویب کنید، و از نکته سنجی‌ها و تغییر عبارات غیر لازم که موجب تعویق امر است اجتناب کنید، و از وزارتخانه‌ها و مأموران اجرا بخواهید که از کاغذ بازی‌ها و غلط کاری‌های زمان طاغوت اجتناب کنند و رفاه ملت مظلوم و عقب افتادگی‌های آن‌ها را به طور ضربتی تحصیل و ترمیم کنند.

صحیفه امام، ج ۱۲، ص ۱۲۱

پیام امام رحمه الله علیه به مناسبت افتتاح مجلس شورای اسلامی

یادداشت تحلیلی

مجلس وابسته‌ای که ادعا استقلال دارد

از قوانین کلیدی قانون اساسی می‌توان به اصول هفتاد و دوم و نود و ششم اشاره کرد که برطبق آن، تشخیص عدم تعارض مصوبات مجلس شورای اسلامی با قانون اساسی به اتفاق نظر اکثریت اعضای شورای نگهبان محول شده است. البته باید دقت نمود که وظایف و اختیارات شورای نگهبان، تنها به نظارت بر قانون‌گذاری محدود نشده و وظایف مهم دیگری چون تفسیر قانون اساسی و نظارت استصوابی بر انتخابات را نیز شامل می‌شود. مدت عدیدی است که جمعی از نمایندگان نسبت به این اختیارات، مواضع تند و گسترده‌ای گرفته‌اند. از همین رو عده‌ای پروژه‌ی تخریب شورای نگهبان با شعار دغدغه‌مندی برای تشکیل مجلسی مستقل و برخاسته از متن جمهوریت را کلید زدند؛ البته اوج حملات به شورای نگهبان، بعد از زمانی بود که اعضای آن با انگیزه‌ی تحقق آرمان‌های انقلاب اسلامی در جهت روی کار آمدن مجلسی در تراز این انقلاب و نظام و خدمت‌گذاری ملت، تلاش‌های دوچندانی برای ممانعت از ورود اشخاص ناکارآمد به عرصه‌ی

رفع ایرادات وارد بر آن ندادند؟ چرا سه سال، اصلاح قانون انتخابات مسکوت ماند و پس از برگزاری انتخابات بار دیگر پایش به مجلس گشوده شد؟ چگونه شد که رد صلاحیت برخی نمایندگان، سکوت سه ساله‌ی آن‌ها را نسبت به این قانون شکست و موضعشان را تا این حد دگرگون ساخت؟! و اما سوال دیگر؛ اگر به راستی برخی نمایندگان، دغدغه‌ی استقلال مجلس و رهایی از فشارهای بالادستی و مخرب بر تغییر تصمیمات و مصوبات را دارند، چرا واکنشی به برخی فشارها و تعیین تکلیف‌های پشت پرده‌ی دولت نشان نمی‌دهند؟ مگر نه اینکه وزیر صمت از درخواست رئیس دفتر ریاست جمهوری، برای لابی‌گری و اعمال فشار بر مجلس، برای تصویب طرح تشکیل وزارت بازرگانی معروف به وزارت واردات پرده برداشت؟ آیا این هیچ مغایرتی با استقلال و کارآمدی مجلسی برخاسته از رأی مردم ندارد؟ اعمال فشارهای گسترده‌ای که مشابه آن را در غائله‌هایی چون پس گرفتن امضای نمایندگان برای پرسش از رئیس جمهور و صرف نظر از استیضاح وزیر هم شاهد بودیم، ما را به این نتیجه می‌رساند که بهتر است نمایندگان دست از تشویش اذهان و هجمه علیه شورای نگهبان برداشته و پاسخگو باشند که چرا مجلسی که باید خانه‌ی ملت باشد، امروز به خانه‌ی دولت مبدل شده است؟!

انتخابات به عمل آوردند. معترضین و منتقدین، تنها به چند توثیت و مصاحبه بسنده نکردند و کار را هم‌سو با معاندین خارجی، تا تحریم انتخابات از سوی جناح‌شان نیز پیش بردند تا حدی که پروژه‌ی تخریب، پس از انتخابات نیز ادامه یافت. نمایندگانی که به ظاهر خواهان استقلال و کارآمدی مجلس بودند، تا تصویب طرح دوفوریتی اصلاح قانون انتخابات از سوی مجلس، که سنخیتی با سیاست‌های کلی انتخابات نداشته و بیشتر از یک اصلاح اساسی اصلاحی سیاسی بود و حتی اظهار شُبّه‌ی انتقال جمهوریت به حکومت و مطلق‌العنان معرفی کردن دبیر و اعضای شورای نگهبان

اگر به راستی برخی نمایندگان، دغدغه‌ی استقلال مجلس و رهایی از فشارهای بالادستی و مخرب بر تغییر تصمیمات و مصوبات را دارند، چرا واکنشی به برخی فشارها و تعیین تکلیف‌های پشت پرده‌ی دولت نشان نمی‌دهند؟

نیز پیش رفتند. اکنون چند سوال پیش‌روی مجلسی‌ها، باید قرار گیرد. اول آنکه، اگر به راستی برخی نمایندگان مجلس فعلی، دغدغه‌ی اصلاح قانون انتخابات و روی کارآمدن مجلسی کارآمد را داشتند، چرا با وجود تمام تاکیدات خود شورای نگهبان بر اصلاح قانون انتخابات، دست روی دست گذاشته و تن به اصلاح و

مجلسی که می‌بایست فرمان اقتصاد را بچرخاند!

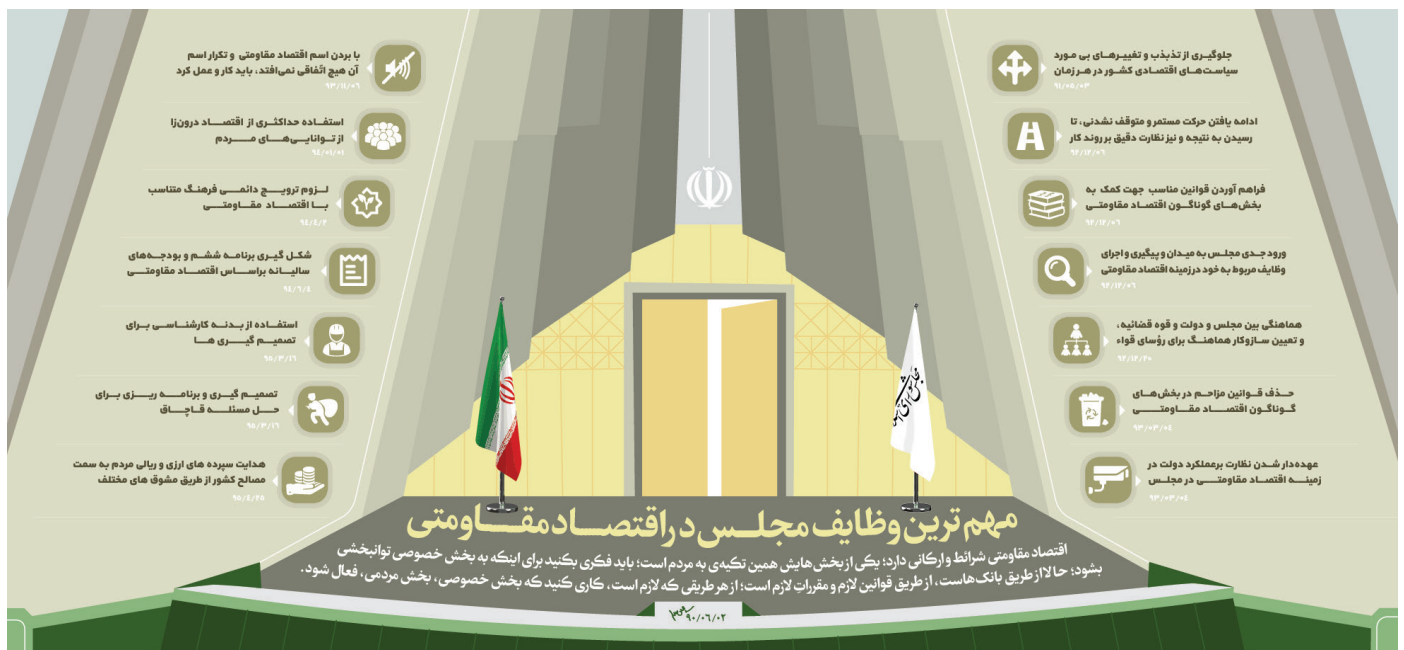
نقش مجلس در اقتصاد کشور مثل ناخدایی است که باید با پیش‌بینی اوضاع اقتصادی کشور فرمان کشتی اقتصاد را یک سال زودتر از همه نهادهای اقتصادی بچرخاند ولی متأسفانه روند تصمیم‌گیری‌ها نشان می‌دهد، آمادگی لازم از نظر دانشی و نیز شجاعت در تصمیم‌گیری‌ها وجود نداشته که شاید بارزترین جلوه‌این عدم آمادگی، در تصویب بودجه ۹۹ رخ داد. از نظر فنی، وقتی کار تصویب بودجه از کمیسیون تلفیق بگذرد، امکان تغییر و اصلاح بودجه بسیار محدود خواهد شد و این چیزی است که متأسفانه نمایندگان مجلس خودشان پذیرفته‌اند که در تصمیم‌گیری بودجه سالانه عملاً نقش آنچنانی نداشته باشند. نمونه دیگر آماده‌نبودن در تصمیم‌گیری، در قضیه تصویب برجام و اف.ای.تی.اف. بروز پیدا کرد به‌گونه‌ای که با همه انتقادات واردشده به این توافقات از پیش‌تعیین‌شده و محرمانه دولت، در صورت تبدیل خطوط قرمز از پیش‌تعیین‌شده رهبری به قانون و قواعد سخت‌گیرانه در نحوه مذاکرات اقتصادی و سیاسی، مانند آنچه در مجلس و کنگره آمریکا سال‌هاست در حال تصویب و برنامه‌ریزی است، مجلس می‌توانست از تهدید این توافقات برای ایجاد فرصت‌هایی برای اقتدار در دیپلماسی اقتصادی کشور استفاده کند.

نمونه دیگر، قوانینی است که هر چند سال یک‌بار در مجلس مطرح می‌شوند و فرآیند تصویب یا رد آن‌ها بسیار زمانبر است. شاید بپرسد که چرا اگر بگوییم اعتراضات به‌حق مردم در قضیه غافلگیرانه افزایش قیمت بنزین، ریشه در همین نبود آمادگی یا تأخیر و تعلل‌های مکرری داشت؛ چرا که حدوداً سه بار قبل از اجرای طرح افزایش قیمت بنزین، درخواست رسیدگی به این موضوع در مجلس در بازه‌های زمانی مختلف مطرح شده بود و هر دفعه به دلایلی به نتیجه نرسیده بود و در نهایت در فرآیند تصویب یک طرح جامع برای اصلاح وضعیت سوخت وضعی به وجود آمد که به هر حال کشور را به سمت تصمیمی ناگهانی برد و صرفاً ژست سیاسی مخالفت با اجرای این طرح برای نمایندگان باقی ماند.

ردیابی روند شکل‌گیری بحران‌های اقتصادی در کشور، نظیر بحران ارزی سال ۹۷، به خوبی عقب‌ماندن مجلس از تحولات اقتصادی را نشان می‌دهد. اتفاقاتی نظیر تشکیل بانک‌های خصوصی در دهه ۸۰ و عدم نظارت بر آن‌ها تا دهه ۹۰ که معلول نبود قانون جامع بانکداری و عدم اصلاح قوانینی است که سال‌ها در دست بررسی مانده و در نهایت نظیر طرح مالیات بر عایدی سرمایه بلا تکلیف می‌ماند.

ردیابی روند شکل‌گیری بحران‌های اقتصادی در کشور، نظیر بحران ارزی سال ۹۷، به خوبی عقب‌ماندن مجلس از تحولات اقتصادی را نشان می‌دهد. اتفاقاتی نظیر تشکیل بانک‌های خصوصی در دهه ۸۰ و عدم نظارت بر آن‌ها تا دهه ۹۰ که معلول نبود قانون جامع بانکداری و عدم اصلاح قوانینی است که سال‌ها در دست بررسی مانده و در نهایت نظیر طرح مالیات بر عایدی سرمایه بلا تکلیف می‌ماند. در شرایطی که کشور درگیر کرونا بود، بهتر بود مجلس با رعایت قواعد بهداشتی تشکیل

جلسه می‌داد و در کنار ستاد ملی مقابله با کرونا و مردم به ایجاد ریل‌هایی برای ساماندهی شبکه بهداشت و درمان کشور که متأسفانه سال‌هاست که در خیلی از بخش‌های نیاز به بازنگری و ترمیم دارد، می‌پرداخت و صدالبته هنوز فرصت‌های بی‌شماری برای اصلاح نظام بهداشت و درمان هست که می‌توان به راحتی از دست داد! همچنین در شرایط کنونی برای مدیریت اقتصاد در دوران پسا کرونا نیازمند برنامه‌ریزی بلندمدت هستیم که قطعاً با ریل‌گذاری صحیح می‌توان با حمایت کردن بخش کشاورزی و صنایع غذایی از تهدید کرونا به فرصت جهش تولید در پسا کرونا رسید. کشورهای قدرتمند دنیا در شرایط همه‌گیری جهانی، معمولاً می‌توانند به دنبال گسترش سیطره پولی و سیاست‌های اقتصادی خودشان بر کشورهای جهان هستند. در حالی که ما هنوز برنامه‌ای برای مقابله نداریم هرچند که می‌توان با راهکارهای مورد اجماع اقتصاددانان از فرصتی که در همین شرایطی که قیمت نفت به پایین‌ترین حد خود رسیده به‌وجود آمده استفاده کنیم و با یک اقدام مهم برای اولین بار وابستگی خود به نفت را کاملاً قطع کنیم و مانند کشورهای پیش‌رو در عرصه مدیریت اقتصادی بدون نفت به جای صادرات مواد خام به واردات آن روی بیاوریم و ظرفیت پالایشگاه‌های خود را برای افزایش فراورش نفت آماده کنیم و در ازای واردات نفت از کشورهایی که محتاج کالاها و مواد غذایی هستند، صادرات خودمان را به این کشورها داشته باشیم، اما همه اینها نیازمند این است که سفرای ما و دستگاه دیپلماسی ما از طرف مجلس مکلف به میدان‌داری و کار شبانه‌روزی در این عرصه شوند که امیدواریم مجلس آینده قطع‌کننده این مشی بی‌عملی مجلس فعلی باشد و به نقش اصلی خود در اقتصاد کشور واقف شود و در راستای تقویت قوانین برای افزایش توان اقتصادی کشور گام بردارد.

«حیات ۹۶» را باماسک بخوانید!

کرونا حیات عالم را متأثر از خود کرد و لاجرم حیات ما هم کرونایی شد! «حیات»، ماهنامه سیاسی فرهنگی بسیج دانشجویی دانشگاه امام صادق علیه السلام است و در این شماره به اثرات مختلف کرونا از جنبه‌های سیاسی، اندیشه، فرهنگ، رسانه و اقتصاد می‌پردازد. در این شماره از کرونا به عنوان «سرباز خدا» و نسخه‌ی امروزی «پشه‌ی نمرود» یاد شده که توانسته فرعون زمانه را با وجود وزن هیچ‌گونه‌اش رسوا و تکه تکه کند. در واقع کرونا غرب را به غربستان تبدیل نموده و آن را راهی قبرستان کرده است. در این میان مسائلی اعم از «لابوهای اینستاگرامی»، «بسته‌شدن اماکن مقدسه»، «دولتمردان و تصمیماتشان»، «عضلات کسب و کار» و... که به تبع همه‌گیری کرونا جامعه ما را با خود درگیر نموده را به بوته بررسی‌های دانشجویی و

دانشگاهی باحرف‌هایی نو و غیرجانبدارانه برده است. نسخه الکترونیکی شماره ۹۶ حیات را می‌توانید از طریق برنامه کاربردی «طاقچه» تهیه کنید و برای تهیه نسخه کاغذی آن به صفحه اینستاگرام و کانال حیات در پیام‌رسان بله به نشانی @hayatmag_ir مراجعه نمایید.

نهادی که در راس امور نظام قرار دارد ولی در سالیان گذشته به دلیل پررنگ شدن برخی لابی‌گری‌ها و نقش آفرینی جریان‌های منحرف از خط انقلاب، به عرصه‌ای برای فرار از مسائل حقیقی کشور و پرداختن به مسائل حاشیه‌ای بدل شده است. بی‌شک عزم منتخبین مردم برای تراز کردن مجلس با میزان انقلاب اسلامی بیش از هر چیز دیگری در اصلاح این رویه کارگشا خواهد بود. در صورت اصلاح رویکردهای هر دو طرف، مجلس انقلابی علاوه بر بهره‌مندی از توان علمی و عملیاتی جنبش دانشجویی، به پشتوانه حمایت آن محکم‌تر در مسیر آرمان‌های انقلاب اسلامی گام برخواهد داشت؛ جنبش دانشجویی نیز به پشتوانه این مجلس انقلابی، خط مطالبه‌گری و حرکت در راستای اصول خود را جدی‌تر دنبال خواهد نمود. اما ضامن پیشرفت و آنچه که این جریان همیاری را بیمه می‌کند، خلوص است. بهتر است این مسئله را در کلام رهبر انقلاب خطاب به جنبش دانشجویی بازخوانی کنیم: «کاری کنید که افراد خالصی که میتوانند جامعه‌ی شما را خالص کنند، در جامعه بیشتر شوند؛ این خوب است. از خودتان شروع کنید؛ دور و بر خودتان، خانواده‌ی خودتان، دوستان خودتان، تشکل خودتان، بیرون از تشکل خودتان. هرچه میتوانید، در حوزه‌ی نفوذ تشکل خود، برای بالا آوردن میزان خلوص‌های فردی و جمعی تلاش کنید؛ که نتیجه‌ی آن، خلوص روزافزون جامعه‌ی شما خواهد شد. راه خالص کردن این است.» فراموش نکنیم که رسالت دانشجو و آنکه اصالت دانشجویی خود را حفظ نموده، قبل از هر چیز دیگری تفکر است و جنبش دانشجویی به عنوان قوه چهارم این مملکت، وظیفه یافتن راه حل مسائل ملی را بر عهده دارد؛ به قول امام روح‌الله (ره): «دانشگاهی، دانشجو، چه دانشجوی قدیمی، چه دانشجوی جدید، همه مسائل توی دست اینها باید حل بشود؛ اینها قوه متفکره یک ملت هستند.»

رسالت و اصالت

با روی کار آمدن مجلس انقلابی، نخستین پرسشی که اذهان دغدغه‌مند جنبش دانشجویی را به خود مشغول می‌سازد، نحوه کمک و همیاری این جنبش به ریل‌گذار امور در کشور، یعنی قوه مقننه است. جنبش دانشجویی از طرفی به دلیل قرارگرفتن در بطن بدنه علمی کشور و از طرفی دیگر به دلیل ارتباط با کف جامعه، دارای توان علمی و ظرفیت اجرایی غیر قابل توصیفی است که می‌تواند در جهت حل بسیاری از معضلات کشور به کار گرفته شود. قدم اول برای ایجاد یک جریان همیاری بین جنبش دانشجویی و مجلس انقلابی، دنبال کردن اصول راستین جنبش توسط بدنه آن است، اصولی که در چهل سال گذشته توسط امامین انقلاب اسلامی تبیین و ترسیم شده است و البته باید از آفت‌زدگی محافظت شود. امام خامنه‌ای اینگونه مسئله را شرح می‌دهند: «یکی دیگر از آفات مهم جنبش دانشجویی، سطحی شدن است. عزیزان من! از سطحی‌اندیشی به شدت پرهیز کنید. خصوصیت دانشجو، تعمق و تدقیق است. هر حرفی را که می‌شنوید، رویش فکر و دقت کنید. چرا در اسلام هست که: یک ساعت فکر کردن، ارزشش از عبادت سال‌ها بیشتر است؛ به خاطر این‌که اگر شما فکر کردید، عبادتتان هم معنا پیدا می‌کند؛ تلاش سازندگیتان هم معنا پیدا می‌کند؛ مبارزه‌تان هم معنا پیدا می‌کند؛ دوستان را می‌شناسید، دشمنان را هم می‌شناسید. شما فرض کنید در یک جبهه جنگی آدم‌هایی پیدا شوند که جبهه خودی را از جبهه دشمن تشخیص ندهند - حیران و سرگردان دور خودشان بچرخند - گاهی این‌جا تیر بزنند، گاهی آن‌جا تیر بزنند؛ گاهی بالا تیر بزنند، گاهی به خودشان تیر بزنند! ببینید فکر که نباشد، آدم این‌طوری می‌شود.» اما قدم دوم به مجلس مربوط می‌شود،

پایگاه اطلاع رسانی بسیج دانشگاه امام صادق علیه السلام :

www.basijisu.ir

سامانه پیامکی : ۱۰۰۰۴۰۷۲

نشریه فتح در شبکه های اجتماعی :

@fathisu

شماره تماس : ۰۹۱۲۰۳۷۷۲۹۵

برای دریافت فایل

الکترونیکی نشریه

کد روبرو را اسکن کنید.

مدیر مسئول: علیرضا رحیمیان / جانشین مدیر مسئول: محمداحسان پورصفا

سردبیر: سید سجاد داودی

هیئت تحریریه: علی آبکار، محمد حسن احمدی

مهدی زمانی، پوریا عصار، محمد امین گزار

طراحی: گروه طراحی خادم الشهداء